GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 30r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25958
Copyright: Admont, Benediktinerstift

est opib;. Quō enī post acceptā diuini muneris grām. laudē
humanā requirens. exaltauī manū animā meā. idō tantē ua
nitatis gtāno. fortū me mīri deceptū retrahit a solitē operationis
studio. Et caro inquit de carne mea. Infirmitas enīā que iā fortī
tudinē meā enerauauit. de illa male infirmē carnis fragilitate
uenit. qd uidel' legē carnis repugnantē spīui. subiecere legi nītis
nequaq̄ euitauī. Hēc uocabitur uirago. quō de uiro suo sūpta ē.
Hēc g infirmitas. hēc inquā infirmē carnis fragilitas uocabitur
uirago. idest uirū agens; p uirili scilicet ope humanē laudis fauo
rē ab animo repellens. Quō de uiro sumpta est. de uirili scilicet
operatione. de uirtuosē euersationis sublimitate. Et quoniā q̄m
diu corp' hoc qd corrūpit homo portat. effluens istē intē spīm
ē animā nunq̄m cessat. qd maxime ei agendū sit. uerbis se
quentib' colligi potest. Quā obrē relinquet homo patrē ē ma
trē suā ē adherebit uxori suē. Hoc loco p patrē spīm. p matrē
ū carnē. p uxorē autē ipsā carnis intelligere possum' mollicie.
Necesse ē g ut relinquat homo patrē ē matrē. ē suē adherat
uxori. ut uidelicet elationē spē alta ñ nunq̄m sapientis. potentē
in se deprimat. ē carnis mollicie. malē securitatis quietē suggere
rentē. uirilitē semp agens despiciat. suēq; fragilitatis memor.
nunquā de bonis opib' se se extollat. s; humilitē in dō ē in po
tentia uirtutis ei' spem suā ponat. Et erunt duo in carne una.
spē scilicet ē anima humanē fragilitatis consēti. semp eorā
dno cognoscunt se debere humiliari.

SERMO DE LIBRO GENESI

DIXIT ABRAHAM AD SERuū seniorē domus suē qui pōrat omnib' que ha
bebat. Pone manū tuā subter femur meū. ut ad